

Nr.
van het arrest

Nr. 2007/95
van het repertorium

Nr. 1033 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
handelaar,
geboren te op
en wonende te

beklaagde

2.
monitrice,
geboren te op en wonende
te

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

- deels akte van aankoop notaris d.d.
07/01/74
- deels akte van aankoop notaris d.d.
27/11/80
- deels akte van aankoop notaris d.d.
22/05/84
P.V. van afpaling onderhands d.d. 19/0/94

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 8 juli 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 29 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart elk van beide betichten niet plichtig aan het hen ten laste gelegde feit, zoals omschreven in het bevel tot dagvaarding, en spreekt elk van hen hiervoor vrij.

Legt de strafkosten ten laste van de Staat.

De ondergetekende Griffier bevestigt dat de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Registers van de Bevolking.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen op 14 juni 2006 door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12° kamer, waarbij onder meer als volgt werd beslist:

...

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de datumomschrijving der feiten heromschreven te worden als volgt:

"van 18 mei 1995 tot 2 maart 1999, datum van het bevel tot dagvaarding"

en wordt de feitenomschrijving bovendien geactualiseerd zoals door het openbaar Ministerie op 25 oktober 2005 aan beklaagden schriftelijk ter kennis gebracht, namelijk door toevoeging van de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

...

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de feitenomschrijving en past de datumomschrijving aan zoals hiervoor gezegd;

...

Vooraleer verder recht te doen m.b.t. de herstellvordering;

Legt de vordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, op grond van art. 198 bis DRO en beveelt een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 13 december 2006 om 9 uur;

...

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

* * *

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, neergelegd ter griffie op 18.09.06.

* * *

Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde besluiten en de stukken worden in het beraad betrokken.

Motivering ten gronde

De herstellvordering geënt op het instandhoudingsmisdrijf ligt nog ter beoordeling voor het Hof. Immers de opheffing van het strafbaar karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging bij gebrek aan andersluidende bepaling, brengt evenwel niet mee dat de instandhouding die strafbaar was op het ogenblik dat zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering.

Bij tussenarrest van 14.06.2006 heeft het Hof op grond van art. 198 bis DRO deze herstellvordering alsnog voor éénsluitend advies voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

In het decreet van 18 mei 1999 werd in Titel I algemene bepalingen onder de rubriek "Adviesorganen" een afdeling 4 ingelast de "Hoge

raad voor het Herstelbeleid". De éénsluidende adviezen met betrekking tot de verzoeken bedoeld in art. 198 bis DRO zijn geen bestuursbeslissingen die kunnen worden genomen ten aanzien van een persoon d.w.z. éézijdige beslissingen die de rechtspositie van een persoon kunnen wijzigen. Het zijn louter adviezen en de rechter behoudt zijn volledige beoordelingsbevoegdheid omtrent de gevorderde herstelmaatregel hetgeen impliceert dat de rechter de mogelijkheid heeft om de herstellvordering te beoordelen op zijn wettigheid ongeacht of de Hoge Raad een éénsluidend dan wel andersluidend advies geeft omtrent het toekennen van de herstellvordering. Derhalve dient het Hof deze adviezen niet te toetsen aan hun wettigheid in de zin van art. 159 GW en aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Het Hof is van oordeel mede gelet op het éénsluidende advies van de Hoge Raad, om in te gaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur zoals gemotiveerd in de vordering tot herstel op 21.03.97. Deze herstellvordering heeft enkel betrekking op de eerste verdieping en niet op het gelijkvloers. De stedenbouwkundige inspecteur sluit zich aan bij de herstelmaatregel van 7 juni 95 van het College van Burgmeester en Schepenen.

Nu door de stedenbouwkundige inspecteur geen vordering tot meerwaarde gesteld wordt kan het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel bevelen. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregel, doch deze keuze komt niet aan de rechter toe. Derhalve wanneer er geen vordering betreffende de meerwaarde aanhangig is, kan het Hof die herstelmaatregel niet ambtshalve bevelen.

De omstandige herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de perken van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklaagden gepleegde misdrijven. Deze herstellvordering steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en is wettig en niet kennelijk onredelijk.

De stedenbouwkundige inspecteur heeft duidelijk te kennen gegeven dat dergelijke constructies niet kunnen gedoogd worden omdat ze niet verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving en derhalve storend voor een goede ruimtelijke ordening. Bijkomend motiveert de stedenbouwkundige inspecteur dat er door het creëren van 16 woonegelegenheden op de bovenverdieping in plaats

van 4 (hetgeen toegestaan is de vergunning van 4 april 1979) de woonkwaliteit in het gedrang wordt gebracht.

De door beklaagden wederrechtelijk instandgehouden constructies werden zonder vergunning opgericht en de regularisatie werd geweigerd ingevolge Ministerieel Besluit van de 11.06.01.

Het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- het behoud van 4 woonegelegenheden (op de eerste verdieping)
- de rest van de verdieping dient als opslagruimte.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 3 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk om reden dat beklaagden niettegenstaande de weigering tot regularisatie in juni 2001 nog steeds geen aanpassingswerken hebben uitgevoerd en de woonegelegenheden steeds hebben verder verhuurd.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek

- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Het tussenarrest verder uitwerkend;

Hervormt het bestreden vonnis en verklaart de herstelmaatregel gegrond;

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand conform de vergunning van 4.04.79 met name

- het behoud van 4 woongelegenheden (op de eerste verdieping)
- de rest van de verdieping dient als opslagruimte

binnen de termijn van DRIE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen drie jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van

de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot solidaire betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN ZEVEN

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier